

: _____
: 21.02.2014.

(_____)

(65. / _____)

I –

1. _____, : _____ (_____) _____
 2. _____ : _____
 3. _____, : _____
 4. _____ : _____
 5. _____ : _____
- : 01.04.2010.
- , / : _____

II -

1. _____ : 20.12.2015.
2. _____ : 25.12.2013. _____, « _____ »
3. _____ : _____

III –

1. _____ : _____
_____, 26.12.2013.
2. _____ :

1) _____

2) _____

3) _____

3. _____

4. _____

5. _____ : 30.01.2014.

6. () _____

7. _____

IV – _____ : 20.02.2014.

_____, _____, _____.

1. _____

2. _____ ;

3. _____ ;

4. _____ ;

62. 4. _____ ;

5. _____ (_____ , _____).

_____ : _____ . 4. _____

/ 05/4-02 . 220/1- IV/3
20.02.2014.

55. 65.
», . 76/05, 97/08, 44/10 93/12) 238. 2. (« . 3. ,
20.02.2014. , , ,

1
1
1
1
1
1
1

**Izbornom ve u
Filozofskog fakulteta
Univerziteta u Beogradu**

Odlukom Izbornog ve a Filozofskog fakulteta od 26. decembra 2013. godine, izabrani smo u Komisiju za pripremu referata o kandidatima za izbor u zvanje DOCENTA za užu nau nu oblast *Sociologija* – težište istraživanja *Socijalna patologija*, sa punim radnim vremenom, na odre eno vreme od pet godina.

Na konkurs objavljen u „Poslovima“ od 25. decembra 2013. godine. prijavio se samo jedan kandidat, dr Milana Ljubi i , sociolog, asistent na predmetima i je težište *Socijalna patologija: Sociologija mentalnih poreme aja, Sociologija društvenih devijacija – kriminalitet*, Filozofskog fakulteta. Komisija ima ast da Ve u podnese slede i

I Z V E Š T A J

Kandidatkinja, dr Milana Ljubi i , ro ena je 1978. godine u Glini, Republika Hrvatska. Studije sociologije upisala je 1996., godine na Filozofskom fakultetu, gde je i diplomirala 2004. godine. Iste godine upisala je postdiplomske studije na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na Odeljenju za sociologiju. Magistarsku tezu pod naslovom „Istraživanje sociopatoloških obilježja porodica maloljetnih prestupnika“ odbranila je 2009. godine (mentor prof. dr Petar Opali). Doktorsku disertaciju pod nazivom «Sociopatološki profil i tretman lica smještenih na lije enje i uvanje u zatvorsku psihijatrijsku bolnicu» (mentor prof. dr Mirjana Bobi) odbranila je 2013. godine. Od maja 2005. zaposlena je kao asistent pripravnik na Odeljenju za sociologiju Filozofskog

fakulteta u Beogradu, sa težištem istraživanja – *Socijalna patologija*. Reizabrana je u isto zvanje 2009. godine, od kada je radno angažovana na predmetima *Sociologija mentalnih poremećaja i Sociologija društvenih devijacija – kriminalitet*, te na predmetu *Uvod u sociologiju*. Naredne, 2010. godine izabrana je u zvanje asistenta i angažovana na predmetima: *Sociologija mentalnih poremećaja, Sociologija društvenih devijacija-kriminalitet, Uvod u sociologiju, Sociologija omladine*, te od 2011. i na predmetu *Sociološki praktikum*.

Dr Milana Ljubić je završila edukaciju iz sistemske porodice i terapije u Institutu za mentalno zdravlje u Beogradu 2011. godine i stekla zvanje psihoterapeuta. Takođe, tokom 2011. kandidatkinja je završila trening asertivne komunikacije i stekla zvanje trenera. U sadašnjem trenutku bavi se psihoterapijskim radom u okviru *Specijalne psihijatrijske bolnice Laza Lazarević* u Beogradu.

Do sada objavila 38 radova, od toga deset tekstova u eminentnim domaćim i inostranim časopisima, trinaest članaka u zbornicima, tri kritički intonirana, informativna prikaza knjiga: J. Veljković i Z. Stanić: *Psihodrama i sociodrama*, P. Opalić: *Qualitative and Psychometric Research of Refugees and Traumatized Subjects in Belgrade*, i u koautorstvu sa prof. dr. Petrom Opalićem: *Investigative Studies on Consequences of War Inflicted Trauma in Serbia*. Prevela je i dva teksta klasika kriminološke misli - Dugala: *Juković: Studija o kriminalitetu, prošlost i budućnost*, te Godara: *Slaboumnost kao uzrok kriminaliteta*, koji su objavljeni u knjizi *Teorije u kriminologiji*. Priredila je odrednice: “divorcijalitet”, “gerontologija” i “psiho-drama” za *Sociološki rečnik*, M. Bogdanović i A. Mimica (ur). Objavila je i devet sažetaka u knjigama apstrakata sa međunarodnih i domaćih konferencija.

U svom naučnom radu kandidatkinja se oslanja u velikoj meri na osnovne paradigme sistemske porodice i terapije razmatrajući i fenomene maloletničke delinkvencije, rizika i ponašanja, mentalnog (ne)zdravlja i kriminaliteta odraslih. Naime, već u svom prvom naučnom radu “Porodica (dis)funkcionalnost i mentalno zdravlje - prikaz atmosfere, emocionalnih odnosa i komunikacijskih obrazaca u porodicama shizofrenih bolesnika” koji je objavljen u *Sociologiji* (2005), kandidatkinja se bavi problematikom porodice i disfunkcionalnosti i njene povezanosti sa mentalnim zdravljem. U sledećem radu „Analiza dosijea maloletnjih prestupnika (pilot studija o porodice i patologiji)” (*Socijalna misao*, 2007), tekstu u kojem se autorka bavi dokumantacionom analizom dosijea štićenika Doma za vaspitanje dece i omladine u Beogradu.

Sistemska porodica pristup neguje i u magistarskoj tezi koja nosi naslov «Istraživanje sociopatoloških obilježja porodice maloletnjih prestupnika» (Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu, 2009) u kojoj se bavila istraživanjem povezanosti između porodice i funkcionalnosti, devijantnog ponašanja i lične psihopatologije maloletnjih prestupnika, kao i kvalitativnom analizom porodice i njihovih relacija. Poseban akcenat je stavljen na eksploraciju kohezivnosti, adaptabilnosti i komunikacije unutar porodice, kao i na povezanost ovih aspekata porodice i funkcionalnosti sa društveno neprihvatljivim i formalno sankcionisanim ponašanjem članova. Pored toga, pažnja je posvećena i istraživanju veze između etiketiranja i prokriminalne orijentacije maloletnih

delinkvenata. Teorijske smernice koje je autorka pronašla u okvirima sistemskog porodičnog pristupa, teorije socijalne kontrole i teorije etiketiranja su bile dovoljno široke da se njima integrativno obuhvate domeni ličnosti i porodice, funkcionalnosti, kao i da se istraži njihova međusobna uslovljenost. Studijom su obuhvaćeni maloletnici kojima su izrečene mere iz sistema tzv. otvorene (pojačani nadzor organa starateljstva i pojačani nadzor roditelja) i zatvorene zaštite (vaspitno-popravnog doma), kao i njihovi vršnjaci, čije ponašanje nije došlo pod lupu organa formalne socijalne kontrole. Pored maloletnika, istraživanjem su obuhvaćeni i njihovi roditelji, sa ciljem da se dobije obuhvatnija slika o društveno sankcionisanom ponašanju njihove dece, porodice i ličnosti, kao i posledicama ovakvog ponašanja, te životnim perspektivama. U istraživanju su primenjeni, pored upitnika koji je kandidatkinja samostalno konstruisala kako bi opisala sociodemografske i porodične odlike i obrasce funkcionisanja porodica uvrštenih u uzorak, i standardizovani instrumenti za ispitivanje dva segmenta porodice i funkcionalnosti (*Olsonova skala procene porodice neadaptabilnosti i kohezivnosti*), te Kratka skala za psihijatrijsku procenu, što je dobijene nalaze upoređivim sa sličnim, prvenstveno stranim studijama. Iako su maloletnici „upareni“ po polu, starosti, školi koju pohađaju, i s obzirom na porodičnu strukturu, odnosno prema polu roditelja sa kojim žive (u slučaju jednoroditeljskih porodica), pokazalo se da među ispitanicima postoje značajne razlike u pogledu porodične funkcionalnosti, ali i lične psihopatologije, školskih postignuća, odlika vršnjačkih skupina, te percepcije vlastite budućnosti. Naime, značajno disfunkcionalnijima su se pokazale porodice maloletnika upućenih u vaspitno-popravnog dom i to kako u pogledu komunikacijskih obrazaca, tako i po pitanju tzv. patoloških porodičnih veza, kvaliteta kohezivnosti i adaptabilnosti. Upravo ovi ispitanici su ispoljavali karakterističnu ličnu psihopatologiju: među njima je bila izuzetno zastupljena depresivnost, paranoidnost i grandioznost (koja je višena kao mehanizam odbrane od trenutne egzistencijalne pozicije). Značajno su funkcionalnije relacije u porodicama maloletnika kojima je izrečena neka od mera pojačanog nadzora (roditelja, staratelja), dok su u tom pogledu najbalansiranije porodice ispitanika iz kontrolne grupe. Interesantni nalazi su dobijeni eksploracijom edukativnih postignuća i odlika vršnjačkih grupa maloletnika. Tako su oni mladi ljudi koji su upućeni u vaspitno-popravnog dom ne samo edukativno zapušteni, već biraju i društvo vršnjaka sa sličnim problemima u prilagođavanju (npr.ekscesivno konzumiranje psihoaktivnih supstanci). Takvi nalazi ne stoje u slučaju ostalih maloletnika - ispitanika. Svoju budućnost krajnje negativnom vide upravo oni koji se nalaze pod merom zatvorene zaštite, a istraživanje je pokazalo da ispitanici iz kontrolne grupe, koji su daleko konvencionalnijih shvatanja, a pri tom ispoljavaju i značajan odklon naspram delinkvenata. Što se roditelja ispitanika tiče, pokazalo se da postoje značajne razlike u pogledu njihovog radnog angažmana i posredno, materijalnog statusa porodice (najlošiji u slučaju porodica maloletnika upućenih u vaspitno-popravnog dom), kao i sklonosti da konzumiraju psihoaktivne supstance i da se ponašaju na društveno nedozvoljen način. Roditelji maloletnika pod zatvorenim merama u značajnijoj meri ispoljavaju ličnu psihopatologiju (alkoholizam, u prvom redu), značajno su depresivniji, anksiozniji, što se svakako može objasniti aktuelnom porodičnom situacijom. Takođe, oni značajno češće doživljavaju osećanje nemoći (nemanja kontrole) naspram svoje dece (patologija moći), nemaju adekvatnog kontakta sa njima (naročito ukoliko ne žive sa maloletnikom), a u njihovim porodicama je izuzetno često prisutna optužujuća komunikacija. Ovakva, dosta široka analiza porodica maloletnih prestupnika je ukazala na specifičnosti porodica maloletnika kojima su izrečene različite mere, te ostavila prostora da se zaključuje o potencijalnom (i često zaboravljanom) uticaju porodičnih obrazaca i samog društva na etiologiju maloletničke delinkvencije.

Kandidatkinja je 2011. godine objavila knjigu *Porodica i delinkvencija*, koja je nastala na osnovu empirijskog istraživanja rađeno za potrebe magistarske teze. U odnosu na magistarsku tezu, *Porodica i delinkvencija* je značajno proširena prikazom novih teorijsko-etioloških pravaca u *Sociologiji kriminaliteta*, s posebnim osvrotom na delinkvenciju mladih, s jedne strane. S druge, problematizovan je i u ekosistemsku ravnan stavljen doprinos društva u nastanku maloletne delinkvencije. Posebno valja izdvojiti hvale vredan napor kandidatkinje da podvrgne longitudinalnoj analizi modele resocijalizacije maloletnih delinkvenata na prostoru bivše SFRJ od 60-tih godina 20-og veka pa do danas.

U doktorskoj tezi «Sociopatološki profil i tretman lica smještenih na liječenje i uvođenje u zatvorsku psihijatrijsku bolnicu» (Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu, 2013), kandidatkinja se bavi teorijskom i empirijskom analizom različitih položaja i tretmana lica kojima su izrečene mere bezbednosti obaveznog liječenja i uvođenja u psihijatrijsku ustanovu. Teorijski deo analize je multidisciplinaran po svom karakteru: on obuhvata psihijatrijski, pravni i sociološki pogled na pitanja koja okružuju neuračunljivost i neuračunjive u istrijskoj ravni, uz ukazivanje na nedoslednosti u tretmanu ovih lica u longitudinalnoj perspektivi. Uvažavajući osnovne premise simboličkog interakcionizma i konstruktivizma, te sistemske porodične teorije i terapije, kandidatkinja je utemeljila dalju analizu građene prikupljene na terenu – u Specijalnoj zatvorskoj bolnici u Beogradu. U empirijskom delu rada kandidatkinja se bavila kvalitativnom i kvantitativnom analizom različitih položaja i tretmana rezidenata ove psihijatrijske ustanove u longitudinalnoj perspektivi. U tom cilju je koristila niz metodoloških postupaka: analizu sadržaja službene dokumentacije koju sadrže tzv. dosijei štitenika Specijalne zatvorske bolnice, polustrukturisani intervjui sa osobljem ove ustanove (psihijatrima, socijalnim radnicama, radnim terapeutkinjama, psihološkinjom, komandirima) i njihovim štitenicima, narativnu analizu ove građene, te posmatranje. Istraživanje je teklo u dve faze. U prvoj je pomoć u analizi sadržaja analizirana službena dokumentacija o licima koja su se u trenutku istraživanja našla na A i B odjeljenjima Specijalne zatvorske bolnice na mjerama obaveznog psihijatrijskog liječenja i uvođenja. Analizirana su 234 dosijea kako bi se stekao uvid u osnovne sociopatološke i odlike porodica ovih lica, o kojima u domaćoj stručnoj literaturi pronalazimo veoma malo podataka. Ovaj kvantitativni deo analize je potom usmerio drugu fazu istraživanja. Njome je obuhvaćeno 50 rezidenata Specijalne zatvorske bolnice koji su u stanju neuračunljivosti izvršili protivpravno delo protiv života i tela članova svojih porodica. Koristeći polustrukturisani intervjui kandidatkinja je razgovarala o trima periodima u životima ovih ljudi: o njihovoj prošlosti, sadašnjem životu i o tome kakvom percipiraju svoju budućnost. Polustrukturisani razgovor o tretmanu i potencijalnim životnim ishodima, te stavu prema obojima, vođen je i sa članovima osoblja: sa etnaest komandira, etiri psihijatra, jednom psihološkinjom, tri socijalne radnice i dve radne terapeutkinje. Ovako dobijena građa je interpretirana pomoću narativne analize, za koju se kandidatkinja opredelila rukovodeći se teorijskim utemeljenjem rada. Na takav način ispitanici su dobili mogućnost da *progovore* o svojim društvenim, porodičnim i institucionalnim položajima i tretmanu, uz minimalnu interpretaciju od strane kandidatkinje. Konačno, nalazi teorijske i empirijske analize predstavljaju u našoj literaturi do sada nepoznat sistematski uvođen napor da se položaj i tretman neuračunjivih izvršioca protivpravnih dela razumeju iz stručne i lične perspektive.

Izdvojili smo još neke od naučnih radova u kojima se kandidatkinja odabranim temama bavila posmatrajući ih iz perspektiva koje su malo zastupljene u domaćim stručnim krugovima. U tekstu „Recidivizam maloljetnih prestupnika: sociološka analiza trendova povratništva” (*Kontrola kriminaliteta i evropski standardi*, 2009), posebna pažnja se

posve uje analizi kako postoje ih tipologija recidivista i njihovih psihofizi kih odlika, tako i posledicama raširenih shvatanja o mogućnosti (pa i želji) povratnika da se resocijalizuju. Kritici se osvrću i na neusaglašenost socijalne slike o recidivisti i njegove neophodnosti da se popravi, autorka zauzima pozicije kritike kriminologije.

U radu „Psihopatologija maloljetnih prestupnika: porodični i društveni uticaji“ (*Sociološki pregled*, 2010) kandidatkinja se bavi analizom psihopatologije mladih prestupnika. Etiologija i načini ispoljavanja psihopatologije mladih ljudi koje je delinkventno ponašanje i formalno sankcionisano, su posmatrani u ekosistemskom, porodičnom i društvenom kontekstu. Insistiraju i na cirkularnoj kauzalnosti autorka je akcentirala povezanost između u širih društvenih i porodičnim prilikama i prepoznate psihopatologije delinkvenata.

U zborniku *Porodice u Srbiji danas u komparativnoj perspektivi*, (Milić A., Tomanović S. (prir.), 2010), objavljen je tekst „Istraživanje povezanosti između u nekih sociodemografskih odlika porodice i njene funkcionalnosti“, kojim je kandidatkinja dala značajan prilog razumevanju porodične funkcionalnosti. Naime, u ovom radu autorka se bavi analizom kauzalne povezanosti između u funkcionalnosti i sociodemografskih odlika porodica u našoj zemlji. Nalazi ovog istraživanja su poređeni sa retkim istraživanjima ove problematike kod nas, a rezultati jasno ukazuju na značaj koji društveni kontekst ostavlja na porodičnu (dis)funkcionalnost.

U koautorstvu sa Dragišom Labaš, kandidatkinja je napisala tekst „Strah od zločina-istraživanje stavova studenata“ (*Sociološki pregled*, 2010). Reč je o empirijskom istraživanju straha od zločina, temi koja je kod nas izuzetno retko obrađivana. U radu je dat prikaz teorijskih koncepata o strahu od zločina, navedeni su nalazi eminentnih svetskih istraživanja ove teme, a potom su izloženi rezultati istraživanja raenog na uzorku studenata Filozofskog fakulteta. Nalazi su pokazali da se, kada je reč o strahu od zločina, naša sredina ne razlikuje u odnosu na ostatak Evrope i SAD.

U tekstu „Žene i zatvor: opšta pitanja i studija slučaja“ (*Analiza Pravnog fakulteta*, 2011), koji je kandidatkinja napisala u koautorstvu sa M. Ignjatovićem, opisane su specifičnosti deprivacija sa kojima se susreću žene-zatvorenice, a potom je dat prikaz slučaja jedne od bivših zatvorenica koja je kaznu izdržavala u Kazneno-popravnom zavodu u Požarevcu. Na ovaj način obrađena tema, kojom se naši domaći autori retko bave, je postavila metodološki dizajn za dalja istraživanja deprivacija žena – zatvorenica, ne samo zbog specifičnog pristupa (studija slučaja), već i zbog toga što je zahvaljujući razgovoru sa ispitanicom, uočeno niz metodoloških problema sa kojima se istraživači susreću na terenu. Valja kazati da je potvrđena i teza da su deprivacije sa kojima se žene – zatvorenice susreću u izraženoj u odnosu na kojima su izloženi muškarci, kao i da ima mesta za razmišljanje o besperspektivnosti kao jednoj od posebnih vidova lišavanja, koji nastupa kao posledica dugotrajnog boravka u korektivnoj instituciji i neprihvatanja od strane porodice i (spoljašnje) sredine.

„Between Children and Parents: Housing (in)dependence and „Growing Up“, tekst koji je objavljen u *Sociologiji* (2012), kandidatkinja je napisala u koautorstvu sa Dragišom Labaš. Ovaj tekst se izdvaja po svom posebnom pristupu u tretiranju i analizi tranzicije u odraslo doba mladih ljudi u R. Srbiji. Odrastanje je ovde sagledavano iz subjektivne perspektive koju neguje Arnett, a koja bi se mogla sažeti na sledeći način: *odrastao si ako se tako osećaš*. U istraživanju kojim je obuhvaćen impozantan broj (N=1627) mladih ispitanika (uzrasta od 15-34 godine), ova teza je najneposrednije dovedena u vezu sa psihološkom separacijom od roditelja. U interpretaciji nalaza uvažene su i kulturološke specifičnosti prostora na kojem živimo, za koje se pokazalo da moraju imati važno mesto u razumevanju odrastanja mladih.

Temom tranzicije u odraslo doba kandidatkinja se bavila i u sledećem radu „Psihološka separacija mladih: prilog konstrukciji integrativnog modela odrastanja“, koji je objavljen u zborniku *Mladi – naša sadašnjost* (2012). Kao što i sam naslov kaže kandidatkinja se bavila statističkom analizom i provjerom prediktivnosti varijabli uvrštenih u četiri teorijska modela koji su trebali da objasne psihološku separaciju mladih ljudi. Modeli su uključivali tzv. strukturalne, porodične i subjektivne varijable, a konačna analiza je pokazala da je upravo integrativni pristup kojim su unutar jednog teorijskog modela obuhvaćene sve pobrajane varijable, najprediktivniji, kada je reč o putu u odraslo doba.

U članku „Rizici na ponašanja i mladi“ (Teme, 2012) kandidatkinja se teorijskom analizom nekoliko tipova rizika na ponašanja mladih (upotreba psihoaktivnih supstanci, delinkvencija) iz perspektive kritičke kriminologije. Iz ovog teorijskog okvira, rizici na ponašanja su posmatrana kao načini prilagođavanja na društvene uslove. Kada je reč o etiologiji, ona su posmatrana kao rezultat društvenih podsticaja, sa značajnim društveno-integrativnim funkcijama. Kao zaključak ove teorijske analize se izdvaja onaj koji podvlači da su strategije prevencije neadekvatne i neprimerene postojećim društvenim prilikama.

Sličan, kritički pristup pronalazimo i u sledećem članku „Porodica i delinkvencija: analiza udžbenika o uticaju porodice na maloljetničko prestupništvo“ (*Sociološki pregled*, 2012). U ovom tekstu su pomoću analize sadržaja udžbenika objavljenih na prostoru bivše SFRJ i republika nastalih njenim raspadom (od prvog objavljenog udžbenika iz kriminologije do poslednjeg dostupnog objavljenog u nekoj od republika), analizirani etiološki faktori u nastanku kriminaliteta mladih. Poseban akcenat je stavljen na porodične (ne)prilike, a analiza je pokazala da se od trenutka kada je objavljen prvi udžbenik iz ove oblasti do poslednjeg uvrštenog u uzorak dokumentacione građe, stav o ulozi porodice u etiologiji maloljetničkog kriminaliteta veoma malo promenio.

Tekst „Porodični narativi i samoprecepција zavisnika od alkohola: uticaj porodičnih priča na konstrukciju slike o sebi“, objavljen je u zborniku *Mogućnosti rehabilitacije porodice zavisnika u periodu tranzicije* (2013). Kandidatkinja se u ovom tekstu bavi narativnom analizom životnog skripta jednog zavisnika od alkohola. Razumevanje ovog narativa je smešteno u okvir sistemske porodične teorije i terapije, a cilj rada je bio da se utvrdi kako razvoj alkoholizma, a potom i lečenje istog, utiču na promenu slike o sebi i na razvoj mehanizama samoodbrane (kod alkoholičara i trezvenjaka).

Od samog dolaska na fakultet, kandidatkinja, dr Milana Ljubić, aktivni je saradnik Instituta za sociološka istraživanja Filozofskog fakulteta. U okviru Instituta kandidatkinja je angažovana na nekoliko projekata. Na makroprojektu *Društveni akteri i društvene promene u Srbiji 1990-2010*, koji je finansiralo Ministarstvo za nauku i tehnološki razvoj Republike Srbije, bila je uključena u istraživački tim koji se bavio porodičnim domenom. U Zborniku radova sa projekta: *Društvo rizika* (2008), Sreten Vujović, (ur), koji je nagrađen Plaketom Ministra nauke za izuzetan doprinos u oblasti društveno humanističkih nauka, dr Milana Ljubić je objavila tekst „Formalna kontrola maloljetničkog prestupništva: sociološka analiza“. Reč je o sociološkoj analizi pojedinih odredbi *Zakona o maloletnim u delima i krivično-pravnoj zaštiti maloletnih lica R. Srbije*, a potom je sprovedena statistička analiza povezanosti između: sociodemografskih obeležja porodica maloletnih prestupnika koji su evidentirani u centrima za socijalni rad grada Beograda, i izrečene mere

formalne kontrole (iz sistema otvorene, odnosno zatvorene zaštite). Pokazalo se da je pripadnost delinkvenata tzv. riziko omladini (siromašni, pripadnici manjina, iz disfunkcionalnih porodica) značajno povezano sa tipom izrečenih mera (gotovo isključivo iz zatvorene zaštite), što je autorki ostavilo prostora da dobijene nalaze interpretira iz ugla teorije etiketiranja.

Potom, 2010. godine je uzela učešće u projektu *Izazovi nove društvene integracije u Srbiji: koncepti i akteri* Ministarstva nauke i zaštite životne sredine R. Srbije. U okviru ovog projekta kandidatkinja se, zajedno sa timom istraživača, bavi istraživanjem povezanosti između u strukturalnih (ne)mogućnosti i porodici njih resursa i tranzicije mladih u odraslo doba. Kada je reč o kandidatkinji, ona je poseban akcenat stavila na razvijanje i dokazivanje opravdanosti rada na tzv. integrativnom modelu odrastanja, koji uvažava subjektivnu percepciju statusa (odraslosti) mladih ljudi unutar našeg društveno-kulturnog konteksta. Takođe, kandidatkinja je od 2010. godine pa do danas aktivni učesnik meunarodnog projekta *Regional research Promotion Programme* Univerziteta u Friburgu, pod nazivom *Mladi kao akteri društvenih promena*. U okviru ovog projekta kandidatkinja se bavi istraživanjem tzv. socijalnih biografija mladih ljudi u Srbiji, te jednoroditeljstvom: resursima, strategijama preživljavanja i aspektima porodice ne funkcionalnosti porodica sa jednim roditeljem.

Kandidatkinja, dr Milana Ljubić je uzela aktivno učešće u dvanaest naučnih skupova, sa izlaganjima. Na meunarodnim skupovima je izlagala radove na temu maloletničke delinkvencije kao obliku društveno neprihvatljivog ponašanja mladih (Banja Luka, 2008), zatim na *III Meunarodnom naučnom skupu posvećenom istraživanjima u specijalnoj edukaciji i rehabilitaciji* (Zlatibor, 2009), i na konferenciji *International Society for adolescent psychiatry and psychology* (Berlin, 2011). Učestvovala je i na prvom meunarodnom skupu *Experiencing Prison* (Varšava, 2011.), sa radom posvećenim zatvorskim deprivacijama, a na *Prvom meunarodnom kongresu psihoterapeuta* je u okviru poster sekcije izlagala rad na temu stavova prema mentalno obolelim licima (Beograd, 2011). Učestvovala je i na domaćim naučnim skupovima, jednom posvećenom kontroli kriminaliteta i evropskim standardima (Palić, 2009), i drugim dvama na kojima je izlagala radove u kojima se bavila istraživanjem porodice ne funkcionalnosti u najopštijem: na konferenciji na temu *Porodica u Srbiji danas u komparativnoj perspektivi* (Filozofski fakultet, 2009), te na konferenciji *Mladi na Balkanu kao akteri društvene integracije*, (Beograd, 2011). Svoj doprinos je dala i na konferenciji *Odnos mladih prema starosti i starenju* (Beograd, 2012), a jedna je od učesnica dvaju meunarodnih *Simpozijuma o bolestima zavisnosti* (Vrnjaka Banja, 2012, Lepenski Vir, 2013).

Dosadašnji, veoma predan, kompleksan i plodan rad kandidatkinje u naučnim istraživanjima, interdisciplinarnog karaktera, iskazan ne samo kroz uspešno odbranjene magistarsku i doktorsku tezu, već i veliki broj veoma kvalitetnih naučnih priloga, čiji je samo jedan deo prikazan u ovom izveštaju, zatim velika posvećenost nastavi i radu sa studentima, što je potvrđeno i kroz visoke ocene, koje je do sada dobila na studentskim anketama rada nastavnika, pružaju sasvim dovoljno, kako zakonskih, tako i stručno - naučnih razloga da podržimo njen izbor u zvanje **DOCENTA** za užu naučnu oblast *Sociologija – težište istraživanja Socijalna patologija*.

U Beogradu, 30.01.2014. godine

Komisija

dr Slađana Dragiša Lobaš, vanredni profesor
Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu

dr Mirjana Bobić, redovni profesor
Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu

dr Marija Bogdanović, profesor emerita
Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu

4

O

I -

	:	
, o	:	
	: 1	
	: 1	
	:	
1.		_____
2.		_____
.....		

II -

____ 1.

1) -

-	,	:
-		: 24.03.1978.,
-		:
-	/	:
-	,	

2) -

_____	:
-	:

- : , 2004.

— :
— :

- : , 2009.

—

- : , 2013.

2.

3)

:	:	:	
			,
	/	/	/
	4	3	1
	1		1
	3	2	
	1		
(),			7
(),		1	1
,	6	1	
			,
	/	/	/
, , ,			
(, ,)			

: 1. SCI, SSCI AHCI ;
2. 1. 2. - ,
.

3.

4) -

,

- ,
.
- ,
,
,
.

5) -

-

6) -

:

,

,

,

-

.

,

-

.

(

).

—

—

—

.

.

,

.

,

.

,

.

∴ , - ,

.

7) -

-	.	,	
.			
”		“	.

 ∴

2.

.

--

:- , 30.01.2014._____

6.

-
-

1.	()	, 2013.
2.	SCI , SSCI, AHCI, ERIH	<p>()</p> <p>- ,</p> <p> , 2005, .47, .1, .</p> <p>67-92.</p> <p>:</p> <p> , 2010, .44, .2, . 205-230.</p> <p>:</p> <p> , (</p> <p>),</p> <p> , 2010, .44, .4, . 615-638.</p> <p>:</p> <p> . (</p> <p>),</p> <p> ,2011, .59, .1, . 55-79.</p> <p>Between children and parents : housing (in)dependence and "growing up". (</p> <p>),</p> <p> , 2012, .54, .2,</p> <p>. 263-285.</p> <p>:</p> <p> , 2012, .46, .3, . 417-440.</p> <p> , 2012, .36, .1, . 85-100.</p>
3.	,	: - , 2007, .14, .2(54), . 63-83. , . (,),

		, 2007, . 39, . 1, . 49-64.
/	,	: . : , (.), : , . [1.]. : , 2008, ’ . 465-492. : . : , , , , , , , , , , , , , , , , - ; . 1. . : : 2012, . 245-271.
e		: . : (.), , (.). : , 2010, . 77-93 . : , , , , , , , , , , , , - , , , : . 1. . : : , 2010, . 147-175 . : , , , , , , , , , , , , - , , , , . : . 1. . : : 2010, . 257-282 : , , , , . ()

		, 2013, str. 144-159
	, /	<p>∴ ∴ (187-194), ∴ ,</p> <p>(2009):</p> <p>ISBN 978-86-7630-211-6</p> <p>COBISS.SR-ID 172 1963 64</p> <p>∴</p> <p>(201-208), ∴ . (2009):</p> <p>ISBN 978-86-7630-211-6</p> <p>COBISS.SR-ID 172 1963 64</p>
4.		<p>∴ ∴</p> <p>(∴).</p> <p>: / ∴ ∴ (∴ , 19-20.</p> <p>2008. ∴).</p> <p>∴</p> <p>, 2008, ∴ 389-408.</p> <p>∴</p> <p>(∴)</p> <p>∴ ∴ ,</p> <p>(∴).</p> <p>(∴).</p> <p>∴ ∴ , 2009, ∴</p> <p>101-118.</p> <p>∴</p> <p>(∴).</p> <p>∴ ∴ ∴</p> <p>∴ ∴ , 2009,</p> <p>∴ 341-356.</p>